

"proletaris de tots els països,
uniu-vos"

treball

Incrementar la lluita, fer que la terra hispana cremi els unglots dels seus botxins, marxar cap el darrer combat victoriós!

Així liquidarem la sinistra maniobra del fet consumat!

Així guanyarem la batalla de la pau!

Així serem dignes fills de la nostra Pàtria!

(Joan Comorera)

N.º 8 (Nova època) Organ central del Partit Socialista Unificat de Catalunya - 3 de Març 1946

Treballadors catalans: A la lluita! A la vaga!

Per l'augment de salaris. Per l'abaratiment i millorament dels queviures. Per acabar amb el terror franquista. Seguim el magnífic exemple dels obrers de Manresa, Mataró, Barcelona i llurs comarques

L'heroica classe obrera catalana, la classe més conscient, més combativa i patriòtica, la que amb més abnegació ha vingut sofrint els cops dels botxins falangistes i dels magnats de la indústria, en aquets darrers dies ha recordat la gran combativitat que sempre ha presidit les seves grans mobilitzacions per reivindicacions econòmiques parcials, però, que sempre han estat embolcallades d'un gran esperit democràtic, antireaccionari i eminentment polític, que avui té la seva expressió en l'aferrada lluita antifranquista.

L'arma fonamental, preciosa i invencible, la vaga, ha estat i és utilitzada pels nostres treballadors d'una forma magnífica per a triomfar. Els treballadors i treballadores de Manresa han estat un exemple meravellós i una flama que s'ha estès, encara que parcialment, per totes les contrades on hi han els principals centres industrials de Catalunya. Mataró ha tornat a reviuire les gestes vagístiques de gran expressió unitària i combativa. Pel damunt dels plans i l'oposició dels industrials falangistes, els treballadors han fet triomfar llurs aspiracions. Mataró i Manresa, han conegut en aquets dies l'atur total de la indústria tèxtil. Dues vagues generals que son un model d'esperit unitari, combatiu i antifranquista. Demostració plena de que res es pot contra els obrers si aquests actuen com un sol cos, sota l'orientació d'un sol organisme, amb els comitès d'unitat sindical CNT-UGT, i amb la participació del partit polític de la classe obrera de Catalunya el P. S. U. Es un cop seriós als predicadors de la passivitat, aquells que es passen la vida amb conspiracions de café, als que creuen que el millorament de la nostra situació i l'esbandiment dels botxins falangistes pot ésser una almoïna de consulsats o ambaixadors, organismes els quals solament defensen i defensaran els interessos imperialistes dels seus governs i dels seus germans potentats d'arreu del món.

Exemple magnífic d'unitat que ha encoratjat a tots els obrers de Catalunya i d'Espanya, fent que a Barcelona i comarques es produeixin altres moviments vaguístes i que els obrers n'han sortit triomfants com son en les fàbriques F. SANS, EL CANEM, ESPANYA INDUSTRIAL,

LA MARITIMA, ROCALLA, LA FARGA, FUNDICIONS ESCORZA, i tantes altres que han aconseguit l'augment de salari i millor racionament. A la «Hispano Suisa», sense arribar a anar a la vaga, han aconseguit cinc pessetes d'augment del jornal. Brots de vaga hi han hagut també a Sabadell i Terrassa i en altres indrets de Catalunya i amb perspectives de conflictes parcials i generals dels obrers, ajudats per totes les capes democràtiques del poble.

Així és l'inici d'un nou període de lluites actives, de combat per les reivindicacions parcials, obrint així un nou aspecte en el camí de la lluita antifranquista, car és una demostració de que s'ha trobat el camí de la combativitat organitzada. Cenetistes i ugetistes han deixat de banda totes les picabaralles que els mal intencionats sempre han tingut interès en mantenir i fomentar. Tots els obrers units i mitjantçant la lluita, han aconseguit una millora per la seva existència i la de llurs fills, malgrat les maniobres i la potència dels explotadors, magnats de la indústria com en Bertran de Manresa i Marfà de Mataró.

Es necessari que aquesta combativitat i sentiment unitari sigui estimulat i encoratjat, ja que és l'únic camí per arribar al recobriment de les nostres llibertats, per una nova situació de pau i benestar. Estimular i encoratjat aqueixos moviments vaguístes per barrar el pas a l'ofensiva falangista d'en Barba que amenaça amb intensificar la repressió a un gran màxim (si és que hi cap) per tal de fer-li perdre el contingut polític antifranquista i encaixar-lo, dintre un marc purament econòmic, utilitzant per aixó les facilitats que certs burgesos estan disposats a donar i també la utilització d'elements que barrejats entre els obrers, però al servei de la reacció, voldran que els moviments reivindicatius estiguin orientats i controlats pels sindicats falangistes o encara que al marge d'aquets, puguin aplicar les velles teories, avui i sempre al servei de la reacció, de la lluita econòmica al marge de la lluita política.

Els obrers catalans hem de plantejar-nos, cada dia amb més força, que els sindicats falangistes siguin esbandits d'entorn d'aquets moviments reivindicatius,

car ells son un instrument del franquisme per canalitzar l'esforç i l'acció de la classe obrera en direcció reaccionària i amb quin doble comés organitzen, practica-ment, la fam i la misèria dels obrers. Hem d'escombrar dels càrrecs sindicals a tota la trepa falangista que a les fàbriques actuen com a confidentes de la policia. Cal que els denunciem en tota la premsa antifranquista i que els anihilem físicament, encara que hagi d'ésser a cops de martell o de qualsevol eina. Un confident menys a cada lloc de treball és la seguretat de cent obrers patriotes.

Aprofitem les victorioses accions d'aquets darrers dies, per enfortir els organismes unitaris de U.C.T.-C.N.T. que han dirigit i orientat les vagues, per reforçar l'acció política d'aquets comitès amb la incorporació en tots els llocs de treball, allà on encara no hi sigui el nostre gloriós P.S.U. de C., partit polític del proletariat català. Enfortim les nostres opinions i convenciments entorn de la necessitat de la central sindical única, una de les coses que ha quedat ben palesada en aquets dies al respondre tots els obrers units dintre els comitès ugetistes-cenetistes, al crit dels seus dirigents. Vetllem per ells i lluitem contra els seus eterns enemics, els trotsquistes de camisa vella del POUM i els del Moviment Socialista Català amb camisa nova.

A fora les desferres antiunitaris de tots els colors. A fora tot el que ens pugui dividir, i enlairem tot el que ens agermana i ens uneix.

Aquest moviment vaguístic ha obert moltes perspectives d'èxit en el sentiment general unitari i patriòtic de tot el poble català perquè no hi ha cap acció contra Franco i Falange, per parcial que sigui, que vagi deslligada de la lluita que tots els patriotes catalans menem contra el franquisme. Tot va estretament lligat amb el més fonamental: l'enderrocament de l'opresor i la instauració d'un govern de coalició nacional en que hi estiguin representades totes les forces antifranquistes. Franco i Falange fan molts esforços per que la lluita dels obrers catalans quedi aïllada, perquè així d'aquesta forma podrien ofegar-la violentament. Per aixó doncs és necessari que les organitzacions

(Passa a la 2.ª pàg.)

DECLARACIO DEL GOVERN DE CATALUNYA

El Govern de Catalunya, reunit el dia 13 de gener de 1946, sota la Presidència del senyor Josep Irla i amb assistència dels consellers senyors Josep Carner, Joan Comorera, Pompeu Fabra, Antoni Rovira i Virgili i Carles Pi y Sunyer, ha aprovat per unanimitat la següent declaració:

«Constituits en Govern, representants d'una voluntat nacional persistent, prosseguidors d'una legalitat, ens adreçem a tots els catalans. Als que sofreixen i lluiten dins de Catalunya i en l'exili, en unitat amb ells, servirem llur esperit. I també, per rebre'n un esbreix d'inspiració, tindrem en compte l'estímul dels qui han caigut gloriosament en batalla a Catalunya i més tard a Europa i Africa en la continuació d'una mateixa lluita. I també tindrem ben present el dret perenne d'aquells catalans encara no vivents, que no haurà pogut atènyer la desfeta, lligar de mans l'opressió ni enmalaltir l'enyorança, i que en l'esdevenidor en farien retret no sols de tota acceptada minva dels nostres destins, sino de qualsevol vacil·lació davant un deure nou, una nova responsabilitat.

Cal proclamar-ho així davant les actuals conspiracions que dins i fora d'Espanya treballen per un franquisme sense Franco i fan novament afrom a la voluntat dels pobles hispànics; cal reclamar-ho així en un instant en què, de diferents indrets, sonen algunes veus desorientades, concessions i aquíescències del descoratjament. Com si bastés el retorn encara que sigui amb banderes arriades. Com si verament calgués que un altre artífice polític, sense cap títol honorable ni cap garantia, arbitrés la pugna entre el dret autèntic i una forma o altre d'usurpació.

Catalunya, però, no sap adaptar-se a aquestes defallències. Li seria impossible de negar-se a sí mateixa i no trobaria manera d'oblidar.

Els catalans hem patit doblement sota l'opressió de Franco. Hem perdut alhora la nostra llibertat d'homes i la nostra llibertat de poble. Els agressors intentaren destruir el patrimoni moral i material de Catalunya; la nostra riquesa, filla del treball, la nostra cultura, filla de la llengua. Amb procediments depredatoris provaren de llevar-nos una part de l'utilitatge de la indústria, i obrers qualificats i gent generalment destriada, cops que sabé resistir la vitalitat catalana. Volgueren esborrar de la vida pública i de l'activitat literària la parla varnacla, amb l'intenció que s'estingís lentament en el clos de les llars apagades. I la nostra parla

viu, i refà com sempre l'esperit amatent.

Catalunya ha resistit i resisteix, la il·lustren la sang escampada a les execucions, als sofriments dels camps de concentració i de les ergàstules. Resistí el 19 de juliol del 1936, en batre l'exèrcit espanyol insurgent, i en recobrar tot seguit per a la República la major part del territori d'Aragó i enviar a Madrid la flor de les seves forces i en proveir els altres fronts amb la seva producció de material de guerra, i resistí en la més gran batalla, la de l'Ebre, lliurada en territori català i sostinguda per forces que eren catalanes en llurs dues terceres parts i resistí al terror, i resistirà a l'acció de les forces tenebroses, fins a la victòria.

Tant rica és l'executòria nostra.

Demanem a Catalunya que la recordi i que demostrï i multipliqui la seva fé amb tota mena d'esforç i de combat, visible o invisible.

Des d'ara declarem que un Govern de Catalunya, d'ampla unió nacional, només ell, ell tot sol, serà el qualificat per a promoure, en el seu dia la manifestació de la voluntat popular de Catalunya sigui el que sigui el procediment democràtic en què li vagui d'expressar-se. El nostre poble haurà d'ésser consultat i haurà de decidir sobre el futur de Catalunya, tant per dret natural que no prescriu, a despit de les persecucions, com perquè té assolida i reconeguda la qualitat de la pròpia decisió; i perquè, finalment, la hi concedirien tots els principis proclamats des de la Carta de l'Atlàntic fins a la Conferència de Postdam, fonts de dret universal. Catalunya, el seu Govern, desautoritzarà i combatran tota solució imposada que no s'inclini davant aquest dret o bandegi la forma republicana.

L'obligació peremptòria que escaurà en sa tornada al Govern de Catalunya, serà la de proposar a la voluntat del poble no pas una opció entre «república o monarquia», sino una alternativa a la vida closa i indefensa de Catalunya, situació que implica, per conseqüència, la indefensió de tota la democràcia espanyola. Aquesta nova possibilitat es la d'un ordre peninsular multinacional. Temim l'experiència de la facilitat amb què en els darrers cent cinquanta anys qualsevol esperança d'una aurora lliberal i democràtica es tot seguit sufocada i venjada amb cruels repressions. I aquest serà el destí de tota democràcia ibèrica inorgànica.

La germanor de Catalunya amb València i les illes Balears, la seva iniciada entesa amb Euzkadi i Galícia, la seguretat

que Catalunya no ha perseguit mai, en tota la seva història, mires hegemòniques i ha estat sempre baluard assidu de la llibertat, li permeten l'adreçarse amb eficàcia a una nova profunda generositat del poble de Castella, als matisos ibèrics, als esperits que vulguin desamortitzar les possibilitats històriques, als patriotes constructius, als proletariats amb els quals vol restar en contacte.

Contra la débil uniformitat finalment lliurada a la tirania, caldrà proposar la forta unió per voluntat cosperant. Catalunya recull, per la seva part, la bandera del dret permanent. I vol hissar-la ben ampla, però ben segura: i per aixó fa apel·lació a tota la rica varietat hispànica. D'aquesta seva iniciativa, d'aquesta responsabilitat (guiadora si calgués), fa avui pregó. Mai no havia estat l'Espanya tant sotnosa, tant menyspreada, tant esquifada com sota l'extrim unitarisme de Franco. Catalunya convidava les Espanyès, tornades a llur nom prural, a viure a la mateixa hora que el món i assegurades contra el retor del vilipendi.»

Els camarades de les comarques treballen

La Direcció del P.S.U. de C. a la comarca del Baix Llobregat, ha reproduït amb circostil, un ampli fragment de l'informe de Passionaria en el Ple del P. C. d'Espanya.

TREBALLADORS CATALANS: A LA LLUITA! A LA VAGA!

(Continuació de la 1.ª pàg.)

polítiques antifranquistes en general donguin el seu suport a la classe obrera catalana, fent-se ressó dels seus anhels i formant un potent bloc que impulsat per la valentia dels treballadors donarà el cop mortal al falangisme.

Si abans hi havia escéptics, poracs o brétols ja poden aquests esbandir tota llur carronya de temences i excepticismes, doncs l'experiència d'aquests dies és prou clara i contundent. Al franquisme se li han guanyat una serie de combats parcials que son la dreçera per guanyar els definitius. El que cal doncs, és que cada ú de nosaltres ens donguem compta de la gran responsabilitat que hem contret amb el poble de Catalunya i ens disposem a recolzar i empénver aquesta lluita que és la nostra, que és la de tots els patriotes catalans.

«Els enemics de la democràcia espanyola, la gent que té interès en retrassar el moment de la liquidació del falangisme, alimenten les diferències entre els diferents grups antifeixistes, exageren les discrepàncies, sembren la desconfiança i cultiven el recel»

(D'un article de Passionaria publicat a Mundo Obrero)

UNA DECLARACIÓ D'UNITAT I LLUITA

En la «Declaració» el nostre Govern ratifica la seva posició increbantament republicana, confirma també la seva actitud d'unitat combatent antifranquista i lluita contra les térboltes maniobres de compromís amb el règim hitlerià de la Falange, tendents a cercar una sortida antidemocràtica a l'actual descomposició de l'Estat franquista.

Aquesta posició de fé republicana, d'unitat combatent antifeixista i de lluita contra les traïdores maniobres de compromís amb Franco, feta pública pel Govern de Catalunya, és un positiu ajut envers la lluita comuna que els pobles hispànics menen contra llurs opressors de la Falange.

Es una actitud clara que tots els antifeixistes sabran valorar com mereix i més encara si es tenen en compte la manca de claretat i de perspectives que es noten aquests dies, no tan sols en la política del Govern de la República, sino en les mateixes declaracions del President Giral, d'alguns dels seus ministres i de certs líders republicans i obrers que el recalzen.

En aquests moments que les maniobres dels cercles muniquesos anglesos, nordamericans, francesos i del nostre país tenen engegada a corre-cuita la maniobra reaccionària per a salvar del naufragi les essències del franquisme, els pobles hispànics necessiten més que mai que els seus dirigents maninguin actituds clares, categòriques i que no deixin dubtes respecte a l'alternativa de la unitat i de la lluita antifranquista.

Els pobles hispànics no tenen altres enemics que Franco, la Falange i els capituladors, i tot el que no sigui ampliar la base d'unitat combatent antifranquista i tot el que no sigui lluitar contra la maniobra de compromís amb Franco és ajudar el franquisme i i col·laborar en la conspiració monàrquico-falangista.

Per això ens complau aquesta posició patriòticament republicana, unitària i combatent del nostre Govern. Com ho diu el mateix Govern en la seva «Declaració» d'el 13, «cal proclamar-ho així davant les actuals conspiracions que dins i fora d'Espanya treballen per un franquisme sense Franco i fan novament afront a la voluntat dels pobles hispànics.»

Hem de subratllar també un altre aspecte positiu de la «Declaració» del Govern català.

Aquest aspecte positiu és la seva ferma voluntat d'estrényer més que mai els llaços de germanor i amistat que uneixen Catalunya i els altres pobles hispànics.

Els homes que formen l'actual Govern de la Generalitat tenen tots ells una rica història política i literària que els acredita abastament com defensors de la unitat democràtica dels pobles hispànics coincidents tan mateix, en aquest aspecte, a la fórmula política donada darrerament per «Passionària» en el Ple del Partit Comunista d'Espanya i favorablement acollida i glosada per un dels consellers, Comorera, en el Ple que el P.S.U. de C. celebrà dies passats a Perpinyà.

El nostre Govern és pronunciat per una Federació democràtica dels pobles hispànics i per això fa una crida a la germa-

ALERTA TOTS!

Un nou pla policíac en marxa

Hom sap que a Barcelona han arribat 200 políicials especials per intentar «liquidar» la propaganda antifranquista impresa que va creixent cada dia més per arreu de Catalunya. Es de suposar que en llurs plans ben estudiats i copiats de l'hitlerisme s'abocaràn a explotar el màxim, la bona fé, les febleses, els defectes i l'entusiasme de molts patriotes antifranquistes.

Sabem, que per portar a terme aquesta tasca compten amb els provocadors del P.O.U.M i trotsquiste de tota mena, dels traïdors, tipus TRILLES, LAMENOS, BUSTISMOS i d'altres, denunciats ja pel nostre Partit, pero que degut a les activitats que havien desenrotllat en altres temps, coneixen a molts antifranquistes, als quals encara poden sorprendre.

Aquesta mena d'elements, uns més coneguts i altres menys, son els indicats per introduir-se en els rengles antifranquistes. Per aixó, disposaràn de tota classe de propaganda impresa, des dels òrgans oficials dels partits i organitzacions antifranquistes, fins a la més simple octavilla, manifest o pasquí, pero que naturalment, estaràn impressos per la policia falangista.

Cal doncs, estar amatents i procedir en conseqüència.

Militants del P.S.U. de C., refusen alló que malgrat sigui en nom del Partit, no us vingui pel conducte orgànic. Patriotes, antifranquistes, malfienvos d'alló que us presentin o proposin, en nom del que sigui, pero que no vé a través de persones de les qual teniu proves de poder dipositar-hi confiança.

Mesures enérgiques contra els plans de la policia i llurs agents provocadors! Perfeccioneu els nostres mètodes de treball i de lluita!

nor, amistat i unitat de Catalunya, Castella, Euzkadi i Galícia, les quatre nacionalitats que formen històricament l'Estat espanyol.

Els nostres governants no podien pensar altrament, car tots ells saben que un aflebliment de les llibertats o de la democràcia en qualsevol dels nostres pobles és un perill per a les llibertats i la democràcia comunes.

Els nostres governants no ignoren que la reacció i el feixisme palpiten dissortadament a l'interior de cadascú dels pobles hispànics, i que els atemptats contra la democràcia i les llibertats una vegada esclaten a Madrid amb Pavia, altres a Barcelona amb Primo de Rivera, altres a Sevilla amb Sanjurjo i altres al Marroc amb Franco i que per aixó la millor sortida és la germanor, l'amistat i la unitat indissolubles, sense equivocs i de mútua confiança dels pobles hispànics.

Vet aci l'altre aspecte altament positiu de la «Declaració» del Govern de Catalunya que avui ens complau comentar i que seguirem fent-ho en numeros successius de «Lluita».

Per consegüent, nosaltres demanem a tots els nostres companys i amics i a tots els antifeixistes que és arribada ara més que mai l'hora de la unitat i de la lluita antifranquistes.

El nostre Govern ens ho demana, ens ho ordena. Ho direm amb les seves mateixes paraules, amaraes de patriotisme, escrites després d'enlairar l'heroisme que el poble català, junt amb els altres pobles hispànics, demostrà durant la lluita de trenta i dos mesos contra Franco i la seva Falange: **«Demanem a Catalunya que la recordi i que demostri i multipliqui la seva fé amb tota mena d'esforç i de combat visible o invisible».**

(Comentari-editorial de LLUITA portantveu dels treballadors catalans a França.)

De les comarques

La Direcció del Vallés Occidental ha publicat unes fulles, fetes a màquina, en les que orienta als obrers del fabric i textíl en les seves lluites reivindicatives.

***

La de la comarca d'Anoia ha publicat amb circostil un bon material sobre la provocació i assenyalant de quina manera se l'ha de combatre.

Franco provoca a les Nacions Unides.

Grans contingents de moros i diverses unitats de l'exèrcit son enviats vers els Pirineus. De Barcelona han sortit grans quantitats de material i soldats. Cap a on van? A què fer?

CATALUNYA LLUITA

Comunicat especial del Comandament de l'Agrupació de Formacions guerrilleres de Catalunya

En una brillant i valenta operació executada, malgrat la vigilància que exercien els falangistes i la policia i de lo cèntric que és el lloc, en complimentació de les ordres donades pel comandament, forces de guerrillers han procedit a la col·locació d'un potent artefacte explosiu en el local ocupat per la JEFATURA PROVINCIAL DE LA FALANGE i de les CAMISAS VIEJAS Passeig de Gràcia, 36.

L'explosió ha produït grans desperfectes a l'interior de l'edifici, especialment a la sala on en aquell mateix moment havia de celebrar-se una reunió de «jerarcas». A l'exterior, els desperfectes també son ben visibles.

L'operació ha estat realitzada, prenent les necessàries mesures de precaució per evitar víctimes entre els vianants.

Els guerrillers que han participat en aquesta operació no han tingut cap baixa.

Els barcelonins, que en gran nombre han desfilat pel lloc del fet, s'han solidaritzat, amb una alegria ben visible i unànime, a n'aquesta acció, expressió simbòlica de protesta i hostilitat vers els més caracteritzats responsables de la fam i la misèria que pateix el país.

Seguint els plans establerts per aquest Comandament, la present operació, és la continuació d'una sèrie d'operacions realitzades per totes les formacions guerrilleres dirigides UNICA i EXCLUSIVAMENT contra els responsables directes dels crims i del malestar a Catalunya, els que a canvi de la seva fatxenderia i recolzament incondicional a Franco, ocupen alts llocs en l'Administració, amuntegant enormes fortunes, alhora que condemnen el poble als més crudels sofriments i privacions.

Aquest Comandament agraeix a tots els compatriotes, els obrers i als camperols, i especialment als barcelonins, per l'ajut i cooperació espontània que venen prestant als nostres brans guerrillers, soldats exemplars en la lluita contra la mort i l'honor de la nació.

Ajudar i protegir als nostres heroics guerrillers és un DEURE, que el que el compleix, pot sentir-se orgullós d'haver prestat un ferm i remarcats servei a la causa de la llibertat i del benestar de la Pàtria.

CONMEMORACIÓ DEL 16 DE FEBRER

Amb motiu d'aquesta diada de grat record i de grans ensenyances pel nostre poble, les organitzacions del nostre Partit han desplegat una gran activitat. Han actuat equips dedicats a pintar inscripcions diverses a les parets de diferents barris de Barcelona. Per arreu de Catalunya s'ha procedit al repartiment i profussió de la nostra propaganda entre la que s'hi compten 2000 exemplars de TREBALL, 6000 manifestos al·lusius a aquesta diada i 4000 octavilles contra el terror franquista i contra les condemnes de mort que s'hau dictat a la Model de Barcelona contra cinc braus patriotes, i de quina cosa ja s'informa a part.

Els valents guerrillers han realitzat diverses operacions, entre les que es destaca l'emplaçament d'un gros artefacte explosiu en el local de la Jefatura Provincial de la Falange de Barcelona, i que el Comandament de les Formacions Guerrilleres de Catalunya n'ha publicat un comunicat especial, el qual reproduïm en un altre lloc.

DENUMCIEM...

Als pinxos falangistes del S. E. U. que estan organitzant una vaga estudiantil per tal d'intentar expulsar de la Universitat a tres catedràtics monàrquics, que no volen fer el joc al franquisme.

Al consul d'Anglaterra a Barcelona Mr. Ford, perquè és un agent anglès al servei de l'hitleria Franco i no al servei de la democràcia i del poble britànic com és el seu deure. Per tant, recomanem a tots els patriotes catalans que s'abstinguin en absolut d'adreçar-se a Mr. Ford, ja que altrament s'exposen a males conseqüències o com a mínim que tot el que s'hagi d'exposar a l'esmentat consolat es faci a través del Vice-consul.

Formar en els rengles de les Unitats Guerrilleres és un HONOR.

Endavant els guerrillers de Catalunya!
Visca Catalunya!

Visca l'Espanya lliure i democràtica!
Visca la República!

En el lloc de Comandament, a 16 de febrer de 1946.

El Comandant Cap de les Formacions de Guerrillers de Catalunya

CRIMINALS!!! ASSASINS!!!

Els xacals falangistes es rabegen amb nova sang dels patriotes

Gristino Garcia i nou fervents patriotes més han estat assassinats a Madrid. A Barcelona s'ha fet el mateix amb Joan Arévalo i Francesc Serrat magnífics i heroics combatents antifeixistes que com Cristino formaren en primer rengle de la Resistència Francesa contra els invasors hirlerians i llurs agents i quin comportament feu que conquerissin les graduacions de Tinent, Capità i Comandant de les glorioses F. F. I. així com distingides condecoracions.

Aixó és el que irrita als xacals falangistes, aixó és el que no perdonen mai, aquesta abnegació, combativitat, conseqüència i fervor en la lluita contra el feixisme i la reacció arreu on sagin trobat. Franco i la Falange com a bons i fidels deixebles i satèlits del nazisme i llur Gestapo han muntat un tinglado de fets i acusacions com únicament ells son capços de fer-ho.

Camarades, patriotes antifranquistes catalans i espanyols! Sense perdre temps hem de fer justícia a les hienes i xacals falangistes que devoren als més abnegats patriotes! Alcém-nos d'una manera masculina i patriòtica i vengem l'execució d'aquests patriotes que han passat a engrossir la suma dels milers d'assassinats pel franquisme.

La sang dels màrtirs Cristino, Castro, Arévalo, Serrat i de tants milers d'altres, ens clama i ens exigeix venjança, justícia patriòtica! Els autors d'aquests crims han de pagar-ho amb llur vida! Es així com aquests bandits i criminals han de pagar-ho i és així com farem quelcom pràctic per salvar la vida d'altres companys que estan a punt de seguir la sort dels que suara han caigut.

Prenem l'exemple i l'experiència de l'actitut dels patriotes dels països sotmesos al nazisme que al martiriologi i assassinat de patriotes, convertits en «otatges» es responia sempre amb la incrementació de la lluita, únic mitjà per esclafar el feixisme i desfer tots llurs plans.

Criminals i assassins, hienes i xacals franquistes, pagareu amb la vostra vida tots els crims que cometeu!

Una felicitació del CC del PSU de C

El C. C. del P. S. U. de C. ha adreçat una felicitació al Comandament de les Formacions Guerrilleres de Catalunya, així com als braus guerrillers que realitzaren l'operació en la J.P. de F. de Barlona.

«Esclafem en el seu origen tot intent contra la unitat política obrera. Fem entendre amb arguments conturcents als arxivistes i aventurers, que morí per sempre més la política de «comités», de trepes irresponsables, per a deixar el pas lliure a la política d'unitat: un partit obrer, una central sindical única, una organització camperola, una aliança permanent obrera i pagesa, un bloc nacional»

(De la batalla de la pau per Joan Comorera)